

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2069	Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου 18 Φεβρουαρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Νηστεία σωματικὴ ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ

Στὰ χρόνια ποὺ ζοῦμε, ἀγαπητοί μου, **τὸ νὰ σκηρῦξη κανεὶς τὴν ἀλήθεια** ἀκέραιη, ὅπως τὴν εἶπε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, **εἶνε μαρτύριο**. Ὁ κόσμος, στὸν αἰῶνα αὐτὸ τὸν ἀπατεῶνα, ἀρέσκεται στὸ ψέμα. Γι' αὐτὸ ὁποῖος ἔχει συνείδησι τοῦ χρέους ἀπέναντι στὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, πρέπει προηγουμένως νὰ σκεφτῆ πολὺ ἂν πρέπη ν' ἀνεβῆ στὸ βῆμα αὐτό. Εἶνε ἐποχὴ γιὰ τὴν ὁποία ὁ προφήτης εἶπε «*Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη;*» (Ἠσ. 53,1)· ὅλα ἐκφυλίστηκαν καὶ ἀρμόζει τὸ ψαλμικὸ «*Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός*» (Ψαλμ. 13,3).

Διότι σὰς ἐρωτῶ· **ποιὸς τώρα ἐκτελεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;** Ὁ ἀπόστολος σήμερα (βλ. Ῥωμ. 13,11-14,4) μᾶς φωνάζει, νὰ κάνουμε ὄχι τὰ κέφια τῆς σαρκὸς ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· ἐν τούτοις οἱ ἄνθρωποι *πορεύονται «κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν αὐτῶν»* (Ῥωμ. 1,24. Β' Πέτρ. 3,3. Ἰούδ. 16). Μὴ φανοῦν αὐτὰ ὑπερβολικὰ ἢ ἀφηρημένα.

***

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, καθὼς ἐτοιμαζόμαστε νὰ μποῦμε στὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, βλέπω ἕναν ἄγγελο νὰ κατεβαίνει ἀπ' τὰ οὐράνια, νὰ μπαίνει στὶς ἐκκλησίες καὶ νὰ γράφει μπροστά μας, ὅπως ὁ δάσκαλος στὸν πίνακα, **τρεῖς λέξεις**. Τρία πράγματα εἶν' αὐτά, πού, ἂν ὁ κόσμος ἤθελε νὰ τὰ πιστέψῃ καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ, ἢ γῆ αὐτὴ θὰ γινόταν παράδεισος.

● Ἡ πρώτη λέξι, ποὺ γράφει μὲ γράμματα φωτεινὰ ὁ ἄγγελος, εἶνε κάτι στὸ ὁποῖο κλωτσάει ἢ ἐγωιστικὴ ψυχὸσύνθεσί μας· εἶνε ἢ λέξι **συγχώρησις** ποὺ ἀκούσαμε (βλ. Ματθ. 6,14-15).

– Συγχώρησι; θὰ φωνάξουν οἱ ψευτοδιανοούμενοι, ποὺ ὅμως κινοῦνται στὸ σκοτάδι τοῦ μίσους. Ὁχι συγχώρησι, σοῦ λένε· ἢ συγχώρησι εἶνε ἀδυναμία· μὲ τὴ γροθιά θὰ ἐπιβληθοῦμε. Ὁχι συγχώρησι λοιπόν, ἀλλὰ τί· **ἐκδίκησι**, ἐκδίκησι μέχρι τέλους. Ὁχι «*Ἀγαπήσωμεν ἀλ-*

λήλους...» ποὺ ἀκοῦμε στὴν ἐκκλησία, ἀλλὰ θάνατος, «ὁ θάνατός σου ζωὴ μου».

● Ὁ ἄγγελος ὅμως τολμᾷ πάλι καὶ γράφει τὴ δευτέρη λέξι· λέξι πού, ἂν ὁ κόσμος τὴν ἐφάρμοζε, δὲν θὰ ὑπῆρχε φτωχός, δυστυχία, ταξικὲς ἐπαναστάσεις καὶ ἐμφύλιοι σπαραγμοί, ἀλλὰ θὰ βασιλεύε ἡ «*ἰσότης*» τῆς ἀγάπης (βλ. Β' Κορ. 8,13-14. Κολ. 4,1). Εἶνε ἡ λέξι **ἐλεημοσύνη**, ποὺ ἐπίσης σήμερα προβάλλει τὸ εὐαγγέλιο (βλ. Ματθ. 6,19-21).

Μὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἐννοοῦν τὴν ἰσότητα ὡς ἀναγκαστικὴ ἰσοπέδωσι, ὡς ὁδοστρωτήρα, λένε· «τὰ δικά σου δικά μου». Ἐνῶ ὁ Χριστός, μὲ τὴν ἐλεημοσύνη, λέει· «καὶ τὰ δικά μου δικά σου». Σβῆνουν λοιπὸν τὴ λέξι τοῦ ἀγγέλου καὶ γράφουν· Ὁχι ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ **ἀρπαγή**, καὶ προτρέπουν «Ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἴχης».

● Μετὰ ἀπ' αὐτὰ τί περιμένετε, ἀγαπητοί μου; στὸ μυαλὸ τοῦ σημερινῶν καλομαθημένων ἀνθρώπων θὰ χωρέσῃ ἢ τρίτη λέξι ποὺ γράφει ὁ ἄγγελος, ἢ λέξις **νηστεία** (βλ. Ἐ.ἀ. 6,16-18);

Καὶ ὄντως, μόλις οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, ποὺ «εἶνε δοῦλοι στὴν κοιλία τους» κ' «ἔχουν τὴν κοιλία Θεοῦ τους» (Ῥωμ. 16,18. Φιλ. 3,19), μόλις ἀκούσουν γιὰ νηστεία, ἀποροῦν πῶς ὑπάρχουν ἀκόμα κήρυκες ποὺ μιλᾶνε γιὰ νηστεία καὶ ἀντιδροῦν· Ὁχι, σοῦ λέει, αὐτὸ εἶνε **ἀδύνατον!**...

Ἐδῶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐπιμείνω.

***

Ἐλα ἔδῳ. **Ποιὸς εἶσαι σὺ** ποὺ τολμᾷς καὶ ὑψώνεις τὸ σπιθαμιαῖο σου ἀνάστημα ἐμπρὸς στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Ἐκεῖνος εἶπε ὅτι ὀφείλουμε καὶ νὰ νηστεψομε· κ' ἔδωσε ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα, νῆστεψε σαράντα μέρες στὴν ἔρημο, δὲν ἔφαγε καὶ δὲν ἤπιε· καὶ σήμερα μᾶς δίδαξε καὶ πῶς θέλει νὰ γίνετα ἡ νηστεία.

✓ Τὸν βλέπεις ὅμως τὸν κύριο αὐτόν, ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ νηστεψῇ οὔτε Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ὅταν ἀρρωσταίνῃ καὶ ὁ **γιατρός** τοῦ ὀρίζῃ δίαιτα, καὶ λέει· – Γιατρέ, ὅ,τι μοῦ πῆς θὰ κάνω!

✓ Βλέπεις καὶ τὴ μοντέρνα κυρία, ποὺ συμβουλεύεται τὰ φηγουρίνια; ἢ **μόδα** τῆς ἐπιβάλλει,

για να διατηρήσει τη σιλουέττα της, να τρώει σαν τὸ σπουργίτη. Ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες, ὅτι στὴ Νέα Ὑόρκη μία κυρία τῆς ἀριστοκρατίας ἐπέβαλε στὸν ἑαυτό της τέτοια νηστεία πού στὸ τέλος πέθανε ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμό.

Μὰ **τί εἶνε ἡ δίαιτα;** δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ αὐστηρὴ νηστεία, ἀκόμα καὶ τὸ Πάσχα. Ὅταν, δηλαδή, ὁ Χριστὸς ὀρίζη νηστεία σύμμετρη μὲ τις δυνάμεις σου, δὲν τὸν ἀκοῦς· ὅταν ὁ γιατρός ἢ ὁ διαιτολόγος ἢ ἡ κοσμικὴ μόδα διατάζουν κάτι πολὺ πιὸ σκληρό, τότε ὑπακοῦς μέχρι ἐξαντλήσεως· ὑπάρχει λοιπὸν νηστεία τοῦ Χριστοῦ καὶ νηστεία τοῦ διαβόλου. Ἡ σωματικὴ νηστεία, πού ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία, εἶνε θεάρεστο ἀγώνισμα γιὰ ὅλους τοὺς ὑγιεῖς.

Γιὰ νὰ εἶμαι ὅμως δίκαιος, πρέπει νὰ πῶ ὅτι δυσκολία ἢ καὶ ἀδυναμία νὰ νηστεύουν ἀντιμετωπίζουν **καὶ ἄνθρωποι πιστοὶ** πού βρίσκονται κάτω ἀπὸ διάφορες πιεστικὲς συνθήκες· αὐτοὶ δὲν περιφρονοῦν τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. –Εἶμαι **ἄρρωστος**, λέει ὁ ἕνας, βγήκα ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο, μοῦ ἐπέβαλαν ὠρισμένη διατροφή. –Εἶμαι γέρος, λέει ὁ ἄλλος, τρέμουν τὰ πόδια μου· ἂν δὲν πιῶ λίγο γάλα - λίγο ζουμί, πῶς νὰ σταθῶ; –Εἶμαι μάνα, λέει μιὰ γυναίκα, θηλάζω βρέφος, νιώθω ἐξάντλησι. –Εγώ, λέει ὁ ἄλλος, εἶμαι σὲ βαρεῖα δουλειά, ἔχουμε ἀνθυγιεινὲς ἀναθυμιάσεις στὸ ἐργοστάσιο. –Εγώ, λέει ἄλλος, μένω σὲ ἀνήλιο ὑπόγειο, ἀναπνέω καυσαέρια, δυσκολεύομαι...

Τί νὰ ποῦμε σ' αὐτούς; Στους ἄλλους μιλήσαμε ἀλλιῶς, σ' αὐτούς δὲν θὰ μιλήσουμε ἔτσι. Ἡ Ἐκκλησία εἶνε μάνα, ἀγαπᾷ τὰ παιδιά της, διακρίνει περιπτώσεις. Γι' αὐτὸ ὄχι ἐγὼ ὁ ἁματωλός, ἀλλὰ τὸ Πηδάλιο, οἱ ἅγιοι πατέρες πού θέσπισαν τοὺς ἱεροὺς κανόνες, λένε, ὅτι στίς περιπτώσεις αὐτὲς **ἀρμόζει ἐπιείκεια**. Ὅλοι αὐτοὶ **ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν κανόνα**. Δὲν τοὺς ἐξαιρῶ ἐγώ – δὲν ἔχω δικαίωμα· τοὺς ἐξαιρεῖ ἡ σοφὴ οἰκονομία τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

* * *

Ἀλλὰ προτοῦ νὰ τελειώσω, σᾶς λέω καὶ κάτι ἄλλο – καὶ ἔρχομαι στὸ σπουδαιότερο σημεῖο τοῦ θέματος. Δὲν ἐξαιρεῖται, τὸ τονίζω, **δὲν ἐξαιρεῖται κανένας ἀπὸ τὴ νηστεία**. –Μὰ τώρα μόλις δὲν εἶπες ὅτι κάποιος ἐξαιροῦνται; τί κάνεις λοιπὸν ἐδῶ; φάσκεις καὶ ἀντιφάσκεις; πῶς συμβιβάζονται αὐτά;

Ἀκοῦστε, ἀγαπητοί μου. Δὲν ὑπάρχει μόνο ἡ σωματικὴ νηστεία. Ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη πιὸ σπουδαία, ἡ **πνευματικὴ νηστεία**, καὶ σ' αὐτὴν σᾶς καλῶ ὅλους. Τί θὰ πῆ νηστεία πνευματικὴ; **✓** Ἔχεις **μάτια**; Τὰ μάτια δὲν σοῦ τὰ ἴδωσεν ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ἁμαρτάνης· λοιπὸν τὰ μάτια σου

νὰ νηστεύουν τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστή, νὰ μὴ χαζέψουν δηλαδή σὲ θεάματα ἁμαρτωλά, εἴτε σὲ ὀθόνες καὶ ἔντυπα εἴτε στὴν καθημερινὴ ζωὴ. Μία Ἐκκλησία μὲ πνευματικὰ κριτήρια εἶνε ἐπιεικέστερη στὴ σωματικὴ νηστεία, ἀλλὰ εἶνε αὐστηρὴ στὴν πνευματικὴ νηστεία.

✓ Ἔχεις **αὐτιά**; Δὲν μπορεῖς νὰ τὰ τεντώνης ν' ἀκούσης τὰ αἰσχρὰ καὶ βλάσφημα. Θὰ κλείσης τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόρασι, πού ρυπαίνουν τὸ σπίτι, μολύνουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιά. Σοῦ ρίχνουν κοπριὰ μὲ τὸ φτυάρι, κ' ἐσὺ κάθου καὶ τ' ἀκοῦς; Τί νὰ σὲ κάνω;

✓ Νὰ νηστεύουν τὰ μάτια, νὰ νηστεύουν τὰ αὐτιά· νὰ σᾶς πῶ κάτι πιὸ δύσκολο; νὰ νηστεύῃ ἢ **γλώσσα**, πού «κόκκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα τσακίζει». Νήστεψέ τὴν ἀπὸ ψέμα, φλυαρία, πολιτικολογία, κουτσομπολιό, κατάκρισι, ψευδορκία, καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ βλασφημία!

✓ Τέλος τὸ ἀγώνισμα τῶν ἀγίων καὶ τῶν ὁσίων. Ποιό; Νήστεψε τὸ **μυαλό** σου ἀπὸ λογισμοὺς μίσους, ὑπερηφανείας, αἰσχροτήτος!... Ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς ξεκινοῦν ὅλα, καλὰ καὶ κακά. Πές μου τί σκέπτεσαι τὴ νύχτα, νὰ σοῦ πῶ τί εἶσαι.

Πάρε λοιπὸν τὸ κόσκινο τῆς νηστείας καὶ **κοσκίνισε** θεάματα, ἀκροάματα, λόγια καὶ λογισμοὺς. Κι ἅμα φθάσης νὰ περνᾷς τὴ νύχτα μὲ τὸ νοῦ στὸ Θεό, μὲ μεγάλες - οὐρανογεῖτονες σκέψεις, τότε θὰ σοῦ πῶ ὅτι νήστεψες.

Ἄν δὲν μπορῆς νὰ νηστεύῃς τὴ σωματικὴ νηστεία γιὰ λόγους ὑγείας, **μπορεῖς** ὅμως νὰ νηστεύῃς τὴν ἀγία πνευματικὴ νηστεία.

Θὰ ὑπάρξουν αὐτιά νὰ μ' ἀκούσουν; Ἀμφιβάλλω. Οὔτε τὴ μία νηστεία κάνουμε, οὔτε τὴν ἄλλη. Τί θὰ γίνῃ; Ἐμένα ρωτᾶτε; Νὰ σᾶς πῶ; **Δὲν πᾶμε καλά**. Μαῦρα σύννεφα μαζεύονται. Ἄντε στὰ σπιτάκια σας καὶ γονατίστε. Ἐγὼ θὰ πεθάνω, μὰ νὰ τὸ θυμᾶστε, **κάτι φοβερὸ θὰ γίνῃ στὸν κόσμο**. Θὰ πληρώσῃ ὁ ἁματωλὸς κόσμος αὐτὰ πού διαπράττει τις ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες. Τί θὰ συμβῆ; Ἀρνεῖσαι λοιπὸν τώρα νὰ νηστεύῃς; Ἔ, θὰ ῥθουν μέρες, πού τὰ τρόφιμα θὰ ἔφθονα, μὰ **δὲν θὰ τολμᾷς νὰ τ' ἀγγίξης**. Γιατί; Γιατί ὁ Θεὸς θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ πέσῃ πάνω τους **σκόνη - ραδιενέργεια**, πού θὰ γίνῃ σάβανο τῆς ἁμαρτωλῆς ἀνθρωπότητος.

Λοιπὸν σᾶς εἰδοποιῶ **νὰ μετανοήσουμε ὅλοι**, κληρὸς καὶ λαός· ν' ἀγαπήσουμε τὴ συνδιαλλαγὴ, τὴν ἐλεημοσύνη, τὴ νηστεία. Ἔτσι, ἀδέρφια μου, νηστεύοντας σωματικὰ καὶ πνευματικὰ, νὰ διανύσουμε τὴν ἀγία Τεσσαρακοστή. Καὶ ἄμποτε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ νὰ ἐορτάσουμε τὴ Μεγάλῃ Ἐβδομάδα, τὰ σεπτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἔνδοξον αὐτοῦ ἀνάστασιν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**